Dosarul nr. 2-142/25
2-25009982-24-2-27012025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

14 martie 2025 or.Criuleni

Judecătoria Criuleni (sediul Central)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecător Arapu-Buțco Alina

Grefier Nichitin Oxana

În lipsa avocatului Tatiana Frunze, reprezentantul reclamantei Simionov Cristina, care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

În lipsa pîrîtului Timofti Ștefan, citat legal, care pînă la data examinării cauzei a expus poziția prin referință și alte mijloace probatorii.

a examinat în ședință de judecată publică cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SIMIONOV Cristina către TIMOFTI Ștefan cu privire la modificarea prin majorare a cuantumului pensiei pentru întreținerea copilului minor în mărime fixă.

Cererea de apel depusă la 17.03.2025, hotărârea întocmită integral la data de 20 martie 2025.

a constatat:

În data de 27.01.2025, reprezentantul reclamantei SIMIONOV Cristina, avocatul Tatiana Frunze a sesizat Judecătoria Criuleni, sediul central cu o cerere de chemare în judecată către TIMOFTI Ștefan, prin care solicită majorarea cuantumului pensiei de întreţinere a copilului minor *****, încasată de la TIMOFTI Ștefan, prin hotărîrea Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 10.04.2018 prin majorarea acesteia de la 1000,00 lei pînă la 7000,00 lei lunar, pînă la atingerea majoratului, inclusiv și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

În motivarea acţiunii, avocatul a indicat faptul că prin hotărîrea Judecătoriei Criuleni, sediul central din 10 aprilie 2018, s-a dispus încasarea de la TIMOFTI Ștefan în beneficiului lui Timofti Cristina a pensiei de întreţinere a copilului minor în mărime de 1000,00 lei lunar.

Din anul 2018, copila ***** a devenit elevă, odată cu ce au crescut necesitățile acesteia. Odată cu trecerea pragului școlii, ***** are nevoie de mai multe utilități pentru a-și descoperi potențialul și a-și dezvolta abilitățile. Iar suma dispusă spre încasare nu ajunge nici pentru minimul de existență a copilei. Educația și creșterea copilului implică cheltuieli mult mai mari, iar acest copil are dreptul la un nivel de viață suficient, care necesită cheltuieli materiale, iar partea nu face față cerințelor date de una singură.

Indică că de una singură, lunar suportă aceste cheltuieli, pe cînd și de datoria tatălui copilului este de a contribui la acestea, odată ce solicitările de ajutor adresate acestuia nu s-au soldat cu rezultate, de fiecare dată primind un răspuns negativ sau soldat fără un răspuns.

Aduce la cunoștință că pîrîtul locuiește de zece ani peste hotarele țării, periodic în *****, iar potrivit ultimilor informații acesta locuiește în *****, iar dînsa cu copila locuiește în *****, încât cheltuielile depășesc cu mult suma de 1000 de lei.

Anume aspectele date o determină să se adreseze instanței de judecată, odată ce părinții trebuie să asigure copiilor nu doar minimul de existență ci să le asigure toate condițiile necesare pentru dezvoltarea și creșterea corectă și deplină, încât un cuantum de 7000 de lei ar fi unul echitabil și rezonabil.

Mai susține că pe lîngă cheltuielile de zi cu zi, copilul frecventează lecții de limbă străină, care sun achitate per oră, are cheltuieli școlare, ca fondul școlii fondul clasei, cheltuieli pentru îmbrăcăminte, încălțăminte, rechizite școlare etc.

Consideră că pentru întreținerea copilului nu este suficient coșul minim de existență, ori procesul educațional impune cheltuieli mai mari, care urmează a fi suportate de părintele cu care locuiește copilul, iar încasarea sumei de bani conform coșului minim ar genera atingerea drepturilor copilului la un trai decent.

În conținutul descrierii circumstanțelor de fapt partea a făcut referire la prevederile art. 60, 74, 76, 110 din Codul familie, inclusiv a făcut trimitere și la art. 18 al Convenției internaționale din 20.11.1989 cu privire la drepturile copilului, menționând că obligația de întreținere a copiilor comuni revine ambilor părinți, or aceasta derivă nemijlocit din logica lucrărilor precum și din conținutul normelor legale prenotate. Susține că această obligație de întreținere a minorilor nu presupune doar realizarea unor anumite cheltuieli bănești lunare, aceasta implică și alte obligații și activități, care apar doar în procesul nemijlocit de îngrijire a minorilor și care nu pot și nu necesită a fi enumerate exhaustiv într-o hotărîre judecătorească (activități în vederea menținerii igienei ambientale și corporale, activități educative, petrecerea timpului liber, instruire, realizarea controalelor medicale obligatorii și/sau necesare, evidența dezvoltării psihoemoționale, asigurarea alimentației sănătoase și echilibrate etc) și că aceste sub-obligații și activități implică timp, efort fizic și psihic.

Din situația că copilul minor locuiește cu mama, anume acesteia îi revine sarcina mai grea și mai oneroasă în raport cu sarcina pîrîtului, or întreținerea cotidiană a copilului este o necesitate și implică mult mai multe cheltuieli.

Minimul de existență pentru un copil de vîrsta copilului în orașele mari este de 3162,20 lei, însă acest indice nu este imperativ, dar urmează a fi apreciat în raport cu circumstanțele cazului, ori cheltuielile de întreținere sunt cu mult mai mari.

Arată că achitarea de către pîrît a pensiei pentru întreținerea copilului minor, nu este un privilegiu acordat copilului sau mamei acestuia, dar este o obligație prevăzyută de art.74 din Codul Familiei.

Prin încheierea din 30 ianuarie 2025, instanța a dispus pregătirea cauzei pentru dezbateri judiciare pentru data de 14.03.2025, orele 13:30, cu expedierea în adresa pîrîtului Timofti Ștefan a copiei cererii înaintate cu anexe, cu persoana în cauza instanța a făcut legătură prin intermediul numărului menționat în cerere.

Ultimul, fiind receptiv a oferit instanței date prin intermediul căreia instanța a expediat repetat cererea de chemare în judecată și încheierea instanței.

În data de 14 martie 2025, partea pîrîtă a depus referință, expunînd poziția sa la cererea cu care instanța a fost sesizată. Referința a fost expediată și adusă la cunoștință reprezentantului reclamantei.

Respectiv, din poziția enunțată de pîrît, nu a obiectat asupra majorării cuantumului pensiei de întreținere, doar că și-a exprimat dezacordul cu cuantumul solicitat. considerându-l exorbitant.

De asemenea, pîrîtul a relata anumite circumstanțe de fapt că după divorț și separarea de Simionov Cristina, aceasta a plecat peste hotarele țării, iar copilul comun, după ce mama acestea a plecat a rămas la buneii pe linia maternă. Pe atunci dînsul deseori lua copila la domiciliul său și avea o legătură strînsă cu copila care nu avea împlinită vîrsta de 3 ani, însă mereu era supus unei critici din parte foștilor socri. A avut intenția de a lua copila cu traiul la el, însă mama acesteia a refuzat întru a nu trauma psihicul copilului reieșind din vîrsta fragedă. Respectiv, ***** a fost luată de Simionov Cristina cu traiul în *****, ca apoi a fost lipsit de dreptul de a comunica cu copila. Pe parcursul căsătoriei lor au acumulat anume creanțe de 18000000 lei, pe care de unul singur le rambursează.

Ca mai apoi Simionov Cristina, s-a stabilit cu traiul în *****. O comunicare frecventă între ei nu a avut loc, doar cînd ultima are nevoie de a-i fi eliberată procura, atunci îl apelează.

În această perioadă a mai efectuat careva transferuri pe numele Cristinei, cu titlu de cadouri, pentru zilele de naștere a Ștefaniei.

În vara anului trecut, repetat a fost telefonat pentru a-i perfecta procura pe numele copilului. Nu are nici o comunicare cu copila ori mama acesteia sub diverse pretexte nu-i permite de a vorbi cu *****, acțiuni pe care le apreciază ca o răzbunare.

La fel, a menționat că nu locuiește în R.Moldova, are la întreținere încă trei copii minori, iar la executorul judecătoresc achită datoriile acumulate pe perioada căsătoriei.

În cadrul şedinţei de judecată, reclamanta SIMIONOV Cristina, nu s-a prezentat precum nu s-a prezentat nici reprezentantul acesteia, avocatul Frunze Tatiana, care a expediat cerere în data de 14.03.2025, prin care solicită examinarea cauzei în lipsa.

Concomitent, instanța va atesta că în data de 13 martie 2025, reprezentantul părții reclamante a depus și o cerere, prin care a solicitat de fi dispusă pe caz comisie rogatorie, în care menționînd că pîrîtul locuiește în *****a, iar un tratat între R.Moldova și ***** nu este încheiat, și să fie solicitată informația privind adresa de domiciliu a părții pîrîte prin intermediul Ministerului Justiției de la ***** și anume

de la autoritatea responsabilă din *****a, informația dacă pîrîtul este angajat în cîmpul muncii și inclusiv informarea acestuia despre cererea de chemare în judecată.

În ședința de judecată din 14.03.2025, a fost respinsă cererea de comisie rogatorie, din considerentul că partea pînă a iniția cererea de chemare în judecată, cunoscînd că pîrîtul domiciliază în *****a, nu a fost lipsită de dreptul de a se adresa la un Barou de avocați din *****a, sau la juriști calificați pentru a obține informația care este de facto domiciliul pîrîtului Timofti Ștefan, dacă este ori nu angajat în cîmpul muncii, poate ultimul deja a obținut și cetățenia statului dat, ceea ce nu o leza în dreptul de a se adresa cu cererea întru întreținerea copilului minor pentru care solicită întreținere majorată. Ba mai mult, recurgerea la serviciile comisiei rogatorii, constituie o excepție în activitatea organelor judiciare, acestea folosindu-se în situațiile în care nu au posibilitatea să efectueze personal un anumit act procedural, lucru care nu a fost probat de către reprezentantul reclamantei. Mai mult că pîrîtul a recepționat cererea de chemare în judecată, inclusiv și a prezentat și o referință, în care și-a expus opinia.

Astfel, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în aceiași zi, odată ce reprezentantul reclamantei a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, iar reclamanta cu minora se află de facto cu domiciliul în *****.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind poziția participanților la proces asupra acțiunii depuse, studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată, și ținând cont de mijloacele probatorii prezentate instanței, instanța de judecată constată că cererea de chemare în judecată înaintată de SIMIONOV Cristina către TIMOFTI Ștefan este întemeiată, urmînd a fi admisă în parte, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziţiilor art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin. (1) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Prin înscrisurile atașate la dosar, se constată că, prin hotărîrea Judecătoriei Criuleni din 10 aprilie 2018, s-a dispus încasarea de la TIMOFTI Ștefan în beneficiul lui SIMIONOV Cristina, pensie de întreţinere a copilului minor ***** în mărime fixă de 1000 lei lunar, începînd cu data de 29.01.2018, pînă la atingerea de către copil a vîrstei majoratului.

La fel, a fost prezentat titlul executoriu eliberat în baza hotărîrii judecătorești privind plata pensiei de întreținere și că acesta a fost pus spre executare, deci în baza acestuia a fost intentată procedura de executare, iar restanța la plata pensiei de întreținere pentru perioada 29.01.2018-29.10.2024 constituie suma de 63441,56 lei.

Concomitent a mai fost prezentată declarația de consimțământ dată de Timofti Ștefan, ca cetățean român la Consulatul General al României la Stuttgart și cererea de comisie rogatorie.

Alte careva probe instanței din partea reclamantei, precum că domiciliază în Regatul Spaniei temporar, ori nu, este ori nu angajată, în țara respectivă, are locuință ori nu , deține bunuri mobile și imobile, unde este luată la reședință, care școală frecventează *****, primește mama careva alocații ori nu, pentru copil, pentru alimentație, pentru întreținerea acestui copil în țara respectivă. Frecventează copilul careva cercuri de pregătire suplimentară, care este costul acestora. Așa precum a menționat în cerere că suportă cheltuieli pentru fondul școlii, fondul grupei, informația oficială care este costul acestora. Bonuri care ar veni să atestă că asemenea cheltuieli au loc.

Inclusiv, nici partea pîrîtă nu a prezentat date cu privire la veniturile sale, certificatele de naștere a copiilor minori, doar a menționat că nu locuiește în R.Moldova și că are la întreținere încă trei copii minori, dar nu a fost împotrivă majorării pensiei de întreținere, doar că aceasta să fie una echitabilă și echilibrată.

De asemenea, instanța urmînd a reține că la data înaintării cererii în judecată, *****, are împlinită vîrsta de 10 ani.

Instanța învederează că subiectele raporturilor de dreptul familiei au o anumită calitate izvorâtă din raporturile personale nepatrimoniale și patrimoniale care apar din căsătorie, rudenie, adopție și raporturile asimilate de lege, sub anumite aspecte cu raporturile de familie în scopul ocrotirii și întăririi acesteia.

Subiecte ale raporturilor juridice familiale sunt persoanele fizice participante la aceste relaţii.

Persoanele fizice participante la raporturile juridice familiale au calităţi deosebite, reglementate de lege în fiecare caz concret ca soţi, părinţi, copii, adoptatori, tutori, curatori. Una şi aceeaşi persoană poate avea calitatea de subiect în diferite raporturi juridice: soţ - în raportul de căsătorie, părinte - în raportul dintre părinţi şi copii, frate sau soră - în raportul de rudenie etc.

Premisa necesară pentru ca o persoană să participe la raporturile juridice familiale este ca ea să posede capacitatea juridică familială. *Capacitatea juridică familială,* ca şi capacitatea juridică civilă, este alcătuită din capacitatea de folosinţă şi capacitatea de exerciţiu a persoanei.

Capacitatea de folosinţă în dreptul familiei este capacitatea de a avea drepturi şi obligaţii familiale. Conţinutul capacităţii de folosinţă în dreptul familiei se exprimă prin: a) capacitatea de a încheia o căsătorie - ceea ce este un drept subiectiv pe care orice persoană îl are atunci cînd întruneşte condiţiile de fond

pentru încheierea ei; b) capacitatea de a avea drepturi personale şi patrimoniale de soţi – o posibilitate egală pentru toate persoanele care au încheiat o căsătorie; c) capacitatea de a avea dreptul la desfacerea căsătoriei pentru fiecare dintre soţi în cazul când viaţa de familie a devenit pentru el imposibilă; d) capacitatea de a avea drepturi şi obligaţii în privinţa atestării provenienţei copilului; e) capacitatea de a avea dreptul pentru înfăptuirea actului juridic de adopţie şi a dobândi drepturile şi obligaţiile ce reies din acest act juridic; f) capacitatea de a avea drepturi şi obligaţii ce reies din instituţia tutelei şi curatelei.

Capacitatea de exerciţiu – aceasta fiind determinată ca aptitudinea persoanei de a *dobândi* prin fapta proprie şi de a exercita drepturi subiective concrete, de a-şi asuma personal obligaţii familiale şi de a le executa. Conform art. 26 Codul Civil această capacitate de exerciţiu deplină apare odată cu împlinirea vârstei de 18 ani.

Capacitatea de exerciţiu în dreptul familiei se manifestă ca aptitudinea de a încheia acte juridice familiale, cu scopul de a crea sau înceta raporturi juridice familiale (încheierea căsătoriei, încuviinţarea adopţiei), a realiza drepturile personale şi patrimoniale şi îndeplini obligaţiile familiale.

Particularitatea capacităţii de exerciţiu în dreptul familiei este că ea apare concomitent cu elementele capacităţii de folosinţă şi există concomitent cu aceasta, ceea ce prezintă capacitatea juridică familială.

Actele juridice familiale, având un caracter personal, de regulă, *nu pot fi efectuate prin reprezentare*. În realizarea drepturilor şi îndeplinirea obligaţiilor familiale cu conţinut patrimonial, nu întotdeauna este necesară capacitatea de exerciţiu, deoarece aici poate fi folosită reprezentarea.

Astfel, drepturile şi obligaţiile familiale pot fi împărţite în două categorii: 1) care pot lua naştere, înceta şi pot fi realizate doar prin acţiune personală a celora cărora le aparţin aceste drepturi şi unde este imposibilă completarea capacităţii de exerciţiu care lipseşte (aceste cazuri sunt expres prevăzute de lege, de exemplu, încheierea căsătoriei, actul juridic de încuviinţare a adopţiei, stabilirea tutelei, curatelei etc); 2) care pot fi exercitate personal de cel căruia îi aparţin drepturile sau cu ajutorul altor persoane care îl reprezintă (reprezentarea copilului minor de către părinţi, adoptatori, tutori).

Obligaţia legală de întreţinere dintre părinţi şi copii este reglementată de Codul familiei inserat în Titlul IV, Capitolul 12, „Obligația de întreținere dintre părinți și copii”.

Conform art. 74 alin.(1) din Codul familiei, părinţii sunt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Această obligaţie aparţine în egală măsură atât mamei, cât şi tatălui copilului care sunt indicaţi în certificatul de naştere al copilului.

Este de menționat că normele de drept naţional şi internaţional stabilesc că răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine ambilor părinţi, care indiferent de situaţiile de conflict apărute între ei trebuie să se conducă

înainte de orice după interesul superior al copilului. Oricărui copil îi este recunoscut dreptul la un nivel de viaţă suficient pentru dezvoltarea sa fizică, mintală, spirituală, morală şi socială, iar părinţilor care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităţilor şi a mijloacelor lor financiare, condiţiile de viaţă necesare dezvoltării copilului.

Așa cum s-a enunțat supra în raporturile dintre părinţi şi copiii lor minori, obligaţia legală de întreţinere are ca obiect asigurarea mijloacelor pentru educarea, învăţătura şi pregătirea lor profesională, ori doar în asemnea cazuri educaţia primită va promova cultura sa generală şi îi va da putinţă să-şi dezvolte, în condiţii egale, aptitudinile, judecata individuală şi simţul răspunderii morale şi sociale şi să devină un membru util al societăţii.

Dreptul copilului la educaţie este asigurat prin faptul că legislaţia impune părinţilor acest drept ca o obligaţie, iar în cazul lipsei părinţilor dreptul la educaţie este asigurat de către autoritatea tutelară.

Asigurarea acestor cheltuieli este pusă pe seama părinţilor, care au obligaţia de întreţinere, reglementată de legislaţie.

În mod obişnuit, părinţii asigură copiii în limita mijloacelor financiare de care dispun în mod benevol. În caz că întreţinerea nu este prestată benevol, părinţii sunt impuşi la plata întreţinerii.

În esenţă, acesta este cel mai principal drept patrimonial al copilului - dreptul de a primi întreţinerea de la părinţii săi.

Or, a întreţine o persoană înseamnă a-i asigura existenţa. Obligaţia de întreţinere are ca obiect prestarea a tot ceea ce este necesar traiului: alimente, locuinţă, îmbrăcăminte, medicamente, îngrijirea sănătăţii, care toate la un loc formează cuprinsul noţiunii de întreţinere în înţelesul ei general.

Dacă întreţinerea nu se plăteşte în mod benevol şi nici nu există un contract privind plata întreţinerii pentru copii, pensia de întreţinere se încasează în baza unei hotărâri a instanţei judecătoreşti, la caz acest lucru a avut loc ori prin hotărîrea instanței din anul 2018 s-a dispus încasarea pensiei de întreținere pentru copil în mărime de 1000 de lei.

În speță, se reține că perioada de întreținere fiind una determinată, deoarece întreținerea dată este o obligație prevăzută de lege, iar această perioadă determinată stabilită de lege, prin care debitorii obligaţiei de întreţinere sunt părinţii, iar creditorii întreţinerii date sunt copiii acestora de vârstă minoră și durează până la vârsta de 18 ani a copiilor.

Respectiv, pe tot parcursul perioadei date, debitorii obligaţiei de întreţinere sunt datori să ofere grija şi întreţinerea cuvenită copiilor lor, care sunt exemplificate prin acordarea de către primii a suportului material şi spiritual necesar unei dezvoltări normale şi menţinerii unei bune stări a sănătăţii.

Părinţii sînt reprezentanţii legali ai copiilor lor şi acţionează în numele lor în relaţiile cu toate persoanele fizice şi juridice, inclusiv în autorităţile administraţiei publice şi instanţele judecătoreşti, fără a avea nevoie de împuterniciri speciale

În aspectul menționat reclamanta uzînd de aceste drepturi a promovat inițial acțiunea prin care i-a fost stabilit cuantumul pensiei de întreținere, prin acțiunea cu care inițial partea a sesizat instanța de judecată, a fost în mărime fixă de 1000 de lei pentru copil, instanța la acel moment s-a ghidat de informația plasată de Biroul Național de Statistică, cît și de prevederile Legii privind minimul de existență, considerând că această sumă este una rațională și proporțională cheltuielilor pentru întreținerea unui copil minor.

Ca urmare, la data 27.01.205 partea reclamantă a promovat prezenta acțiune prin care solicită modificarea cuantumului pensiei de întreținere prin majorare de la suma de 1000 de lei la 7000 de lei lunar pentru copil.

Aici instanța urmează să ateste prevederile art.110 Cod familiei că modificarea cuantumului pensiei de întreţinere stabilite de instanţa judecătorească sau scutirea de plata acesteia *are loc în cazul în care starea materială sau familială a uneia dintre părţi s-a schimbat, instanţa judecătorească*, luînd în considerare şi alte circumstanţe importante ale părţilor, este în drept, la cererea oricăreia dintre ele, să modifice cuantumul pensiei de întreţinere sau să-l scutească pe debitorul întreţinerii de plata acesteia.

Starea materială reprezintă situaţia socio-economică a persoanei (părinte), determinantă pentru întreţinerea unei vieţi decente pasibile stabilirii în rezultatul identificării tuturor bunurilor imobile şi mobile deţinute în proprietate, a veniturilor obţinute din activităţi generatoare de profit, precum şi a factorilor ce influenţează nemijlocit aspectul economic al persoanei (ex.: capacitatea de muncă, studiile etc.).

Starea familială defineşte conjunctura şi relaţiile persoanei (părintelui) în interiorul comunităţii umane în care coabitează, întemeiate prin căsătorie sau izvorâtă din rudenie. Cu titlu exemplificativ, care influenţează per ansamblu starea familiei, a cărei listă nu este una exhaustivă, şi anume, numărul copiilor şi persoanelor aflate la întreţinere.

Sintagma alte circumstanţe importante, care se pot ivi în cadrul examinării unor litigii de acest gen, lăsând o marjă de apreciere instanţei de judecată, din perspectiva unor factori care nu se încadrează în condiţiile reliefate supra (ex.: chestiuni de ordin medical).

Astfel, instanța învederează că alte date decît cele prezentate de reclamantă instanței nu au fost prezentate, doare cert este faptul că copilul minor pentru care se cere majorarea penisiei de întreține este elevă, frecventând o instituție școlară și suma solicitată este raportată traiului din Regatul Spaniei, fără a fi probată, inclusiv s-a prezentat ca apreciere minimul de existență pentru copilul care domiciliază în R.Moldova.

Aici urmează a se mai menționa, că țările europene, oferă pentru educație susținere familiilor cu copii, prin alocații care vin ca un suport suplimentar pentru întreținerea și educarea copilului, aflat în proces de dezvoltare, care de către partea reclamantă a fost mimat, pentru a oferi instanței într-adevăr acel material informațional, ce ar fi venit să justifice că lunar pentru copil ar fi fost necesare 7000 de lei.

Într-adevăr de la data pronunțării hotărîrii de încasarea a pensiei de întreține, așa cum supra s-a statuat copila a crescut, este elevă și probabil că face ore suplimentare iar odată cu creșterea au crescut și cheltuielile de mîncare, rechizite, necesități personale ale copilei.

Prin urmare, instanța atestă că nevoia celor care primesc întreținerea, și anume necesitățile minorei au crescut odată cu înaintarea în vârstă, raportat la caracterul complex al obligației de întreținere, care presupune asigurarea tuturor condițiilor necesare pentru nivel de trai corespunzător: alimente, îmbrăcăminte, medicamente, educarea, învățătura și pregătirea profesională, ceea ce probează că s-a schimbat starea materială a celui ce primește întreținerea.

În asemenea circumstanțe sunt incidente dispozițiile privind modificarea pensiei de întreținere, întrunindu-se existența condiției în ce privește starea materială a celui ce primește întreținerea, adică nevoia celui care o primește, a copilului minor.

Ori, din anul 2018, situația s-a schimbat, ori un copil între timp din preșcolar a devenit școlar și deși nu au fost prezentate instanței înscrisuri probatorii, de la instituția școală, alte informații că copilul frecventează diverse cercuri, totuși instanța le va aprecia ca veridice, ori frecventa instituțiilor școlare este una obligatorie, iar a celor extrașcolare fiind date în scopul dezvoltării abilităților copiilor.

Așa dar, desfășurarea zilnică a activităților școlare presupune suportarea unor cheltuieli ridicate, pârâtul urmând să contribuie activ la întreținerea minorei. Costurile privind creșterea și educarea copilului trebuie să permită menținerea acestuia la un nivel ridicat. Minora avînd o vârstă fragedă, având dreptul, în continuare, la întreținere din partea ambilor părinți.

Din perspectiva aspectului educației, nevoile copilului sunt numeroase. Urmarea cursurilor de învățământ presupune efectuarea cheltuielilor cu rechizite, manuale școlare, materiale documentare, acces facil la informații. Pregătirea elevei necesitând cheltuieli însemnate pentru obținerea materialelor didactice și de informare necesare dobândirii unei bune baze educaționale, care să îi permită să depășească examenele de verificare a cunoștințelor ce vor veni. Astfel, se constată că în prezent cheltuielile cu educația acestora sunt ridicate, dat fiind faptul că necesită manuale, cărți, materiale diverse.

Mai mult, la vârsta minorei, este foarte importantă implicarea acesteia în activități extrașcolare care să îi ajute în dezvoltarea personală, fizică și morală (precum învățarea unei limbi străine, activități sportive), în vederea dobândirii unor calități

umane și sociale, iar necesităţile acesteia cresc odată cu înaintarea în vârstă, raportat la caracterul complex al obligaţiei de întreţinere, care presupune asigurarea tuturor condiţiilor necesare pentru nivel de trai corespunzător: alimente, îmbrăcăminte, medicamente, educarea, învăţătura şi pregătirea profesională, inclusiv prin activități extrașcolare.

Dat fiind faptul că locuința minorei este la reclamantă, aceasta își îndeplinește în natură obligația de a participa la creșterea armonioasă, educarea și pregătirea Ștefaniei, inclusiv și material, odată ce partea pîrîtă avînd o restanță la plata pensiei de întreținere pentru copilul minor, și care nu este una simbolică, dar semnificativă ce ar fi venit în sprijinul minorei de a-i oferi o stabilitate.

Deși la materialele cauzei nu s-au prezentat înscrisuri probatorii care ar dovedi mijloacele celui care prestează întreținerea, veniturile lui, se atestă că acesta pe lîngă copilul *****, mai are la întreținere sa încă trei copii minori, precum și ținînd de cuantumul minimului de existență aprobat de Biroul Național de Statistică, în care este menționat că minimul de existență pentru un copil cu vîrsta de 7-17 ani în orașe mici este de 3222, 90 lei, pentru primul simestru al anului 2024, în coraport cu aceliași date cînd a fost pronunțată hotărîrea instanței în anul 2018.

Aceste date și anume schimbarea vîrstei a copilului aflat în creștere și diferența dintre anii comparați demonstrează o creștere a minimului de existență.

Totodată, pârâtul achită o pensie de 1000 de lei, ceea ce reprezintă - 3 1 ,02% din minimul de 3222,90 lei. Prin urmare, cifra menționată arată că pensia actuală nu mai reprezintă aceeași proporție din necesitățile financiare ale copilului și având în vedere nevoia copilului de întreţinere, instanța reține că sunt îndeplinite condițiile legale în vederea majorării pensiei de întreținere stabilite în sarcina pârâtului de la suma de la 1000 de lei la suma de 2500 de lei, pentru copil, începînd de la 27.01.2025, pentru ca pîrîtul să aibă capacitate de a o achita. Răzbunările și ostilitățile foștilor soți nu urmează să lase amprente asupra întreținerii și dezvoltării copilului comun, aceștia chiar pe parcurs avînd posibilitatea de a încheia contract și a stipula pensia de întreținere, care ar fi una corespunzătoare pentru nevoiile copilului, care nu urmează a fi afectată de soluția luată de părinți de a se separa. În partea ce excedă suma adjudecată, instanța a va respinge, ca neîntemeiată.

Aici urmând a se statua că o pensie de întreținere plătită efectiv și lunar aduce mai multe beneficii pentru copil decât o pensie de întreținere mai mare indicată în hotărâre dar care nu va fi achitată efectiv și regulat de către pârât.

Subsecvent, urmând instanța a statua că din momentul sesizării instanței, partea nu a fost lipsită de a se adresa cu o cerere către executorul judecătoresc, întru a fi indexată această pensie conform coeficientului de indexare stabilit anual prin hotărâre de Guvern în baza mecanismului prevăzut de art. 13 alin. (2) din Legea nr. 156/1998, până la reglementarea unui mecanism de către Parlament în art. 108 din Codul familiei, drept de care nu a uzat, fapt expus în ședință de către reprezentantul reclamantei.

Instanța de judecată reține că reclamanta a fost scutit de la plata taxei de stat. Din acest motiv, cheltuielile respective trebuie încasate de la pârât dacă nu este scutit și el de la plata lor, potrivit *art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă*.

În conformitate cu *art. 87 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă*, valoarea acțiunii se determină: (c) din suma totală a obligațiilor de plată pe un an – în acțiunile pentru plata pensiei de întreținere

Astfel, suma totală a obligațiilor pe un an al pârâtului constituie diferența între pensia anterioară și cea majorată, și anume – 1000 de lei * 1 2 – 2500 * 12 luni. Luând în considerare modalitatea de calcul al mărimii taxei de stat, instanța hotărăște *că* pârâtul trebuie să plătească la bugetul de stat suma bănească de 769,96 de lei, *cu titlu de taxă de stat*.

Cu referire la cerința reclamantei, privind încasarea cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică, aceasta deși a fost probată prin prezentarea bonului de plată în sumă de 5000 de lei, însă ținînd cont de faptul că partea pîrîtul a recunoscut pretențiile înaintate în partea majorării cuantumului pensie de întreținere, doar că și-a exprimat poziția că suma solicitată ar fi una exorbitantă, reținînd dispozițiile art. 97 alin. (3) Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată urmînd a fi suportate de către reclamantă.

În conformitate cu art. art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se admite în parte cererea de chemare în judecată înaintată de SIMIONOV Cristina către TIMOFTI Ștefan cu privire la modificarea prin majorare a cuantumului pensiei pentru întreținerea copilului minor în mărime fixă

Se modifică prin majorare cuantumul pensiei de întreținere încasată de la TIMOFTI Ștefan în beneficiul lui SIMIONOV Cristina pentru întreținerea copilului minor, *****, stabilită prin hotărârea Judecătoriei Criuleni, nr.2-68/18 din 10 aprilie 2018, de la suma de 1000 lei, care a fost dispusă spre încasare lunar la suma de 2500 de lei.

Se încasează de la TIMOFTI Ștefan, c/p *****, domiciliat în *****, or.Criuleni în beneficiul lui SIMIONOV Cristina, c/p *****, pensia de întreținere pentru copilul minor *****, a.n. *****, în mărime de 2500 de lei lunar, începând cu data adresării cererii în judecată – 27 ianuarie 2025 și până la atingerea majoratului copilului minor, care urmează a fi executată imediat la expirarea termenului de 15 zile din data pronunțării.

Se încasează din contul lui TIMOFTI Ștefan, c/p *****, domiciliat în ***** , *****Criuleni, în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 769,96 lei, care constituie diferența dintre obligația de plată a pensiei de întreținere a copilului minor

pe un an anterior încasată și cuantumul sumei majorate, de a căror plată reclamanta a fost scutită.

Titlul executoriu emis în temeiul hotărârii Judecătoriei Criuleni, nr. 2-68/18 din 10 aprilie 2018, urmează a fi restituit spre anulare.

Se aduce la cunoștință lui SIMIONOV Cristina, că la cererea reclamantei sau a executorului judecătoresc pensia de întreținere poate fi indexată conform coeficientului de indexare stabilit anual prin hotărâre de Guvern în baza mecanismului prevăzut de art. 13 alin. (2) din Legea nr. 156/1998, până la reglementarea unui mecanism de către Parlament în art. 108 din Codul familiei.

În rest, pretențiile în partea pensiei de întreținere pentru copilul minor, ce excedă suma adjudecată, se resping, ca neîntemeiate, precum și în partea încasării cheltuielilor pentru asistență juridică.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Criuleni.

Președintele ședinței,
Judecător /semnat/ Arapu-Buțco Alina
Copia veridică
Judecător Arapu-Buțco Alina